

«Εκφυλισμός ή ανάδειξη αξιών και αξίων; Πρέπει να αντισταθούμε στο πρώτο, και να συμβάλλουμε στο δεύτερο, και αυτό γιατί έχουμε ευθύνη και για το ένα και για το άλλο, και για το κακό και για το καλό.»

Στη περίοδο που θα διανύσουμε μέχρι την 7^η Νοεμβρίου 2010 για τις Αυτοδιοικητικές εκλογές, κυρίαρχο ζητούμενο θα είναι η αναζήτηση προσώπων που θα συνθέσουν τους συνδυασμούς των παρατάξεων.

Ποια θα είναι η ακολουθούμενη τακτική συγκρότησης των συνδυασμών που πρέπει να αναμένουμε;

Η γνώση και ο εθελοντισμός προσφοράς; ή η ικανότητα παραπλάνησης των ψηφοφόρων δίνοντας ψεύτικες υποσχέσεις και ελπίδες για εξυπηρέτηση σε προσωπικά και οικογενειακά θέματα;

Η ενεργός συμμετοχή, η δυναμική εκπροσώπηση, η διασφάλιση των συμφερόντων των συμπολιτών μας, η ανάπτυξη της χώρας μας, ανάπτυξη που επιτυγχάνεται με την ισόρροπη ανάπτυξη της Ελληνικής Περιφέρειας; ή ο τρόπος διατήρησης των «κεκτημένων» που τους δίνει η εκάστοτε «καρέκλα» με την εναλλαγή των ίδιων προσώπων από θέση σε θέση;

Τι εμπιστοσύνη μπορεί να έχει ο ψηφοφόρος στους υποψήφιους Περιφερειάρχες, Αντιπεριφερειάρχες, Δημάρχους και Συμβούλους, όταν με την προεκλογική τους συμπεριφορά εκφυλίζουν αρχές, όπως την έννοια του κομματικού;

Όταν προσβάλλουν την έννοια της κοινωνικότητας με χαρακτηρισμούς προσώπων ως «μη φέροντες ψήφους», ως απουσιάζοντες από τα κοινωνικά δρώμενα;

Όταν η ιδεολογία, μετακινείται εύκολα προκειμένου να αποσπάσει ψήφους από «ευάλωτους» ψηφοφόρους;

Όταν δεν διαχύουν τις ιδέες και τις παραδοσιακές αξίες της παράταξης που προέρχονται;

Όταν ασκούν πρακτικές και εμφανίζουν συμπεριφορές που δεν αρμόζουν σε κομματικά στελέχη που θέλουν να λένε ότι εκφράζουν τη σημερινή κοινωνία;

Αυτά σαν συμπεριφορά υπηρετούν αρχές; προάγουν αξίες; υποδεικνύουν ανθρώπους με ειλικρινείς σχέσεις μεταξύ υποψηφίων και ψηφοφόρων; κερδίζουν τη νεολαία; της δίνουν υπερηφάνεια για να σταθεί στα πόδια της και της προσφέρουν όραμα κι ελπίδα για το αύριο;

Οι επιλέγοντες, μπορούν να «υπερηφανεύονται» ότι φτιάχνουν ένα συνδυασμό ανοικτό στην κοινωνία, ανοικτό στα νέα ρεύματα σκέψης; ένα συνδυασμό που ενώνει και δεν χωρίζει; ένα συνδυασμό που δεν θα διαλέγει ανάμεσα σε «έχοντες» και «μη έχοντες», αλλά θα καταστήσει τις ιδέες του μαγνήτη για την κοινωνία και θα έχει διείσδυση παντού;

Εν τέλει, όταν χάνεις την επαφή με τις ιδέες και τις αξίες σου, χάνεις επαφή και με την κοινωνία, και αναπτύσσονται ευκολότερα πρακτικές που πληγώνουν «φίλους».

Και μια παράταξη, ένας συνδυασμός, που δεν θα βάλει το πήχη του δημόσιου ήθους πολύ υψηλά, θα βρεθεί να απολογείται για τις συμπεριφορές λίγων που πλήγωσαν τους πολλούς και που έβλαψαν τον τόπο πολύ.

Κωνσταντίνος Μιχαλίτης